

Energiklagenemnda

Energiklagenemndas avgjørelse 1. desember 2021

Sak: 2021/1052

Klager: A

Klagemotpart: B AS

Energiklagenemndas medlemmer:

Per Conradi Andersen, Helle Grønli og Edna Grepperud

1 Sakens bakgrunn

- (1) Reguleringsmyndigheten for energi (heretter «RME») fattet 18. desember 2020 vedtak om at B AS (tidligere C AS) har beregnet gebyr for manuell avlesning i strid med forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffen av 11. mars 1999 nr. 302 (kontrollforskriften) § 17-6.
- (2) Saken ble brakt inn som en uenighetssak for RME som følge av at flere kunder, blant annet A (heretter «klager») var uenig i B AS' (heretter «klagemotpart») beregning av gebyr for manuell avlesning av AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet. Klager sendte inn en klage den 11. juni 2019. RMEs kompetanse til å avgjøre uenighetssaker er regulert i forskrift av 24. oktober 2019 nr. 1413 om nettregulering og energimarkedet (NEM) § 4-13.
- (3) Klager har hatt omfattende korrespondanse med RME både før og etter klage ble inngitt. Klagers første korrespondanse med NVE (i dag RME) er fra august 2018. Det har også vært omfattende korrespondanse mellom klager og klagemotparten.
- (4) RME ba klagemotparten om opplysninger og dokumentasjon på beregningsgrunnlaget for gebyret i brev datert 26. februar 2020. Klagemotparten redegjorde for selskapets beregningsgrunnlag i brev datert 7. april 2020. RME ba om ytterligere informasjon i brev datert 6. mai 2020. Klagemotparten svarte i brev datert 19. mai 2020.
- (5) Klager kommenterte klagemotparts spesifiserte kostnadsgrunnlag for avlesningsgebyret i e-post datert 26. mai 2020. I e-post den 27. mai 2020 til RME, kommenterte klager RMEs høringsrapport 03-2020.
- (6) I brev datert 3. juli 2020 besvarte RME en klage på saksbehandlingen fra klager.

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

- (7) RME sendte ut forhåndsvarsel datert 14. oktober 2020 til klagemotparten med frist for merknader innen 28. oktober 2020. Svarfrist ble utsatt til 30. oktober 2020. Klagemotparten sendte inn merknader i brev datert 30. oktober 2020.
- (8) Klager kommenterte forhåndsvarselet fra RME i e-post datert 16. november 2020. I e-post den 30. november 2020, kommenterte klager klagemotparts svar på forhåndsvarselet.
- (9) RME fattet vedtak i tråd med forhåndsvarselet den 18. desember 2020, med følgende konklusjon:
- «[C AS] har beregnet gebyret for manuell avlesning i strid med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 17-6. [C AS] må korrigere beregningen slik at gebyret ikke inkluderer kostnader som det ikke er tillatt å kreve gebyr for.*
- [C AS] sine rutiner for fakturering av gebyret, er i strid med avregningsforskriften § 7-1a annet ledd, jf. § 1-3 punkt 2. Troms Kraft Nett må endre sine rutiner for fakturering av gebyret.*
- [C AS] har ikke overholdt informasjonsplikten etter forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 13-5 annet ledd.*
- [C AS] må sende RME dokumentasjon på beregning av gebyret, endring av rutinene for fakturering av gebyret, og en kopi av nytt informasjonsunderlag til kundene sine innen 29. januar 2020.»*
- (10) I vedtaket viste RME til at klagemotparten hadde lagt til grunn feil hjemmelsgrunnlag for å kreve gebyr. Videre viste RME til at klagemotpart feilaktig hadde inkludert i gebyret indirekte kostnader og nytteeffekter nettselskapet ikke får hentet ut. RME påpekte også at kostnadene for stedlig kontrollavlesning i 2019 var beregnet for høyt. Gebyret var beregnet i strid med regelverket, til tross for at klagemotpart hadde fastsatt et gebyr som ikke dekket de reelle kostnadene i forbindelse med den manuelle avlesningen. RME konkluderte videre med at klagemotpart hadde brutt informasjonsplikten etter Forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 13-5 annet ledd. Til slutt konkluderte RME at klagemotparts rutine for fakturering av gebyret var i strid med regelverket.
- (11) Klager påklaget vedtaket i e-post datert 8. januar 2021 (heretter «klagen»). Klager var uenig i at nettselskapet plikter å installere smartmåler og aktiv kommunikasjonsenhet i målepunktet. Klager mente derfor at nettselskapet heller ikke kunne ta betalt for dette. Videre anførte klager at nettselskapet ikke kunne kreve tariff etter kontrollforskriften fordi kostnadene skulle dekkes gjennom fastleddet. Klager tok også opp at nettselskapene ikke er lovpålagt å utføre kontrollavlesning når kunden selv sender inn målerstand. RME bekreftet 15. januar 2021 at klagen var mottatt.
- (12) I brev datert 25. januar 2021 til RME, redegjorde klagemotparten for en korrigert beregning av gebyret.
- (13) Klager etterlyste 31. mai 2021 svar på klagen. RME svarte samme dag at de tok sikte på å oversende klagen til Energiklagenemnda før sommeren.

- (14) RME vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker datert 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. Klagen og sakens dokumenter ble oversendt Energiklagenemnda ved RMEs innstilling datert 16. juni 2021.
- (15) Klager og klagemotparten har i brev datert 21. juni 2021 fått informasjon om saksgangen for Energiklagenemnda og frist til å inngi kommentarer til RMEs innstilling i saken eller andre merknader.
- (16) Klager oversendte kommentarer til RMEs oversendelsesbrev den 21. juni 2021. Dette inkluderte noen tilleggsopplysninger om saken som ble sendt til RME per e-post den 4. juni 2021.
- (17) Energiklagenemnda avholdt nemndsmøte i saken 30. november 2021.

2 Reguleringsmyndigheten for energis vedtak

- (18) I sitt vedtak legger RME til grunn at nettselskapene har adgang til kontrollavlesning og til å kreve gebyr for manuell avlesning. Dette følger av forskrift av 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning, fakturering av netttjenester, og elektrisk energi, nettselskapets nøytralitet mv. (MAF) § 3-3 og kontrollforskriften § 17-6.
- (19) Vedrørende beregningen av gebyret har RME vist til at det følger av kontrollforskriften § 17-6 at gebyret ikke skal overstige kostnaden forbundet med tjenesten. RME har fremholdt at det er nettselskapets ansvar å beslutte hvilke tiltak som er nødvendige for å sikre korrekt avlesing av målepunkt. Kostnadene kan være variable kostnader som registrering og validering av målerstand, utsending av påminnelse om avlesing, retting av feil levert målerstand og gjennomføring av kontrollavlesing.
- (20) RME har videre lagt til grunn at gebyret skal være likt for alle kunder som ikke har installert AMS-målet med aktiv kommunikasjonsenhet, i tråd med de generelle prinsippene for utforming av tariffen. Dette innebærer at nettselskapets samlede kostnader knyttet til håndtering av manuelt avleste data og kontroll av disse, skal fordeles likt på den aktuelle kundegruppen, uavhengig av hvor i nettselskapets område måleren befinner seg i. Kundene som illegges gebyret betaler en gjennomsnittskostnad per målepunkt. Kostnadene ved manuell avlesning kan variere mellom nettselskaper, som følge av at ulike nettselskap har ulike tekniske løsninger for manuell avlesning og ulike kostnader forbundet med kontrollavlesning.
- (21) RME har videre lagt til grunn følgende utgangspunkter for beregningen av gebyret:
  - Det er nettselskapets ansvar å beslutte hvilke tiltak som er nødvendige for å sikre korrekt avlesning av målepunkt uten AMS-måler. Nettselskapene kan beregne gebyr med utgangspunkt i en årlig stedlig kontroll, men dette forutsetter at kontrollen gjennomføres. Gebyret kan ikke overstige kostnadene forbundet med tjenesten.
  - Faste kostnader knyttet til IT-drift og vedlikehold av løsning for profilmålere kan ikke dekkes gjennom gebyret, da det dekkes gjennom den ordinære nettleien.
  - Det er kun direkte henførbare kostnader som kan inkluderes i gebyret. Påslag for indirekte kostnader i timeprisen faller utenfor. Timeprisen kan ikke inkludere påslag for faste kostnader, men skal være basert på marginalkostnad. Indirekte kostnader

knyttet til eiendom, IKT, regnskap, lønn, kommunikasjon, HR/HMS, og andre kostnader som telefoni, kurs, arbeidstøy og kontingenter, kan heller ikke medregnes.

- Dersom utgifter knyttet til kjøring er inkludert i beregningen av gebyret, skal statens satser for km-godtgjørelse legges til grunn.
- (22) RME viser også til kontrollforskriften § 13-5 som slår fast at nettselskapene på forespørsel plikter å gi kunder informasjon om beregningsgrunnlaget for egne tariffer innen rimelig tid. Denne plikten gjelder også for gebyret for manuell strømavlesning. Slik informasjon omfatter oversikt over hvilke aktiviteter nettselskapet gjennomfører i forbindelse med manuell avlesning, oversikt over kostnadene forbundet med de ulike aktivitetene, samt en redegjørelse for hvordan nettselskapet har beregnet kostnadene de ulike aktivitetene medfører.
- (23) I tilknytning til det konkrete gebyret vurderte RME at klagemotparten hadde lagt til grunn feil hjemmelsgrunnlag for å kreve gebyr. Korrekt hjemmelsgrunnlag for gebyret er kontrollforskriften § 17-6, ikke kontrollforskriften § 17-4 b). Videre viste RME til at klagemotpart feilaktig hadde inkludert indirekte kostnader og nytteeffekter nettselskapet ikke får hentet ut. Tilsvarende gjaldt for kostnader knyttet til tapt nettnytte og lengre tidsbruk på grunn av jordfeil eller spenningsaker. Dette var ikke direkte merkostnader.
- (24) RME påpekte også at kostnadene for stedlig kontrollavlesning i 2019 var beregnet for høyt. Klagemotpart hadde ikke gjennomført like mange stedlige kontroller som de hadde lagt til grunn i beregningen for 2019. Kostnader for stedlig kontrollavlesningen kan legges til grunn for gebyret dersom kontrollene faktisk utføres. Gebyret var beregnet i strid med regelverket til tross for at klagemotpart hadde fastsatt et gebyr som ikke dekket de reelle kostnadene i forbindelse med den manuelle avlesningen. Angående informasjon om endring av prisene hadde klagemotpart overholdt informasjonsplikten etter kontrollforskriften § 13-5 tredje ledd. Om informasjon til kunder som hadde bedt om beregningsgrunnlag, skrev RME at det hadde tatt flere måneder før kundene hadde mottatt grunnlaget. Det var ikke «innen rimelig tid». RME konkluderte derfor med at klagemotpart hadde brutt informasjonsplikten etter kontrollforskriften § 13-5 annet ledd. Til slutt konkluderte RME at klagemotparts rutine for fakturering av gebyret var i strid med regelverket. Klagemotpart fakturerte gebyret forskuddsvis en gang i året. RMEs vurdering var at gebyret for manuell avlesning skal etterfaktureres minst hver tredje måned.

3 Partenes anførsler

3.1 Klagers anførsler

- (25) Klager har i det vesentlige anført:
- (26) Gebyret er ikke hjemlet i verken lov eller forskrift. Klager baserer sin argumentasjon på innholdet/kostnadene i tariffen/gebyret på at det er en dobbelbetaling fra nettselskapet. Nettselskapene påstår at de har kostnader for profilavregnende målepunkt (manuelt avleste målepunkt), men kundene betaler dette gjennom fastleddet etter kontrollforskriften § 14-2 a. Klager viser her til definisjonen i kontrollforskriften § 1-3 og til at fastleddet skal dekke kundespesifikke kostnader og en andel av de øvrige faste kostnadene i nettet. Klager viser til at nettselskap som velger å kreve slike variable kostnader gjennom et særskilt gebyr, ikke har adgang til å inkludere de samme

kostnadene som en del av fastleddet i den ordinære nettleien. Kontrollforskriften § 17-6 kan ikke utløses av noe som er dekket av annen paragraf.

- (27) RME hevder at kontrollforskriften § 17-6 tilsier at måleravlesning skal anses som en særskilt tjeneste etter innføringen av AMS. Det er spesielt å hevde det når MAF § 3-3 har definert at måleravlesning er en primærtjeneste. En primærtjeneste nettselskapene er forpliktet til å levere nettkundene. Etter i MAF § 3-3 fjerde ledd skal nettselskapene ta imot måleravlesninger fra kunden. Det kan ikke være begge deler.
- (28) MAF § 3-3 pålegger heller ikke nettselskapet å utføre kontrollavlesning en gang per år, om kunden avleser og sender inn måling minst en gang i løpet av året. Hvis nettselskapet ønsker å gjøre dette på eget initiativ, kan ikke klagemotpart pålegge kunden å betale for dette, jf. nettleieavtalen § 5-3 tredje ledd «*Den som forlanger måleutstyret kontrollert, dekker kostnadene ved kontrollen*».
- (29) Klagemotparten er selv ansvarlig for å forholde seg til det privatrettslige avtaleforholdet med kunden, etter standardavtale for nettleie og vilkår for tilknytning, uavhengig av pålegg fra NVE. I saksbehandlingen til RME så virker det ikke som det blir tatt hensyn til at kunden har et privatrettslig avtaleforhold til nettselskapet.
- (30) Nettleieavtalen har ikke et avtalepunkt om installasjon av AMS, herunder for kommunikasjonsenheten i smartmåleren. Det er i strid med Forbrukerkjøpsloven § 3 hvor det står at det kan ikke avtales eller gjøres gjeldende vilkår som er ugunstigere for forbrukeren enn det som følger av forbrukerkjøpsloven. Det er også i strid med Markedsføringsloven § 11. I tillegg kommer Avtaleloven § 36 der en avtale kan helt eller delvis settes til side, eller endres, for så vidt det ville virke urimelig eller være i strid med god forretningsskikk å gjøre den gjeldende.
- (31) Avlesningene klager legger inn enten hos kraftleverandør eller nettselskap blir registrert fortløpende på klagers «min side». Elhub har bekreftet at prosessen for avlesning av profilavregnende målepunkt er automatisert når kunden gjør selvavlesning. Klagemotpart fakturerer profilavregnede målepunkt for en manuell kontroll av målerstand som faktisk ikke blir utført av ansatte i nettselskapet og som klagemotpart heller ikke har noen kostnader med. Klagemotpart påstår i klagesaken til RME at de har slike kostnader. Klagemotpart kan ikke ha slike kostnader når prosessen er automatisert. Dette er faste kostnader knyttet til IT-drift de ikke kan ta betalt for.
- (32) I tre gebyrer er det tatt med en kostnad for SMS-tjeneste, men på nettsiden til klagemotpart står det at tjenesten er kostnadsfri for kunden.
- (33) Det er mer rettferdig at kunder som har måler med kommunikasjonsenhet (97 %) får et lavere fastledd, hvor disse kostnadene er tatt ut. Da ville kunder uten AMS forstått at dette var en merkostnad.

3.2 Klagemotpartens anførsler

- (34) Klagemotparten har i det vesentlige anført:
- (35) Korrigert avlesningsgebyr for 2019 etter vedtaket fra RME, er enhetskostnaden beregnet til kroner 1 097 per kunde. Det betyr tilbakebetaling av kroner 1 403 pluss renter per betalende kunde.

- (36) Korrigert avlesningsgebyr for 2020 etter vedtaket fra RME, er enhetskostnaden beregnet til kroner 1 223 per kunde. Det betyr tilbakebetaling av kroner 827 pluss renter per betalende kunde.
- (37) Noen av kundene har aldri betalt gebyr. De samme kundene er likevel med å trekke kostnadene opp på grunn av økt saksbehandlingstid.
- (38) For 2019 og 2020 ble kontrollavlesningen kjøpt eksternt hos installatører. Gebyrene ville vært relativt korrekt dersom kontroller ble utført hos samtlige kunder uten kommuniserende måler. Gebyret per kontrollmålte kunde er med andre ord korrekt.
- (39) Det innrømmes rentekompensasjon tilsvarende gjeldsleddet i normalavkastning for nettselskaper «NVE-renta». Utbetaling vil skje på februar måned.
- (40) Det er besluttet at det skal faktureres månedlig, som vil si at årsbeløpet faktureres over tolv måneder.
- (41) Så snart gebyret for 2021 er klart, vil det utarbeides et nytt informasjonsgrunnlag til kundene. Fakturering for 2021 vil tidligst starte fra mars måned.

4 Klagenemndas vurdering

- (42) Saken gjelder As klage over vedtak om beregning av avlesningsgebyr etter kontrollforskriften § 17-6.
- (43) Spørsmålet i saken er for det første om klagemotparten kan kreve gebyr for kostnader forbundet med manuell avlesning av strømmåler.
- (44) Det følger av MAF § 4-1 at nettselskapene er pliktig å installere AMS (avansert måle- og styringssystem) i hvert målepunkt, med mindre installasjonen er til vesentlig og dokumenterbar ulempe for sluttbruker. Klager har strømmåler uten aktiv kommunikasjonsenhet/AMS, og dette er ikke omtvistet i saken.
- (45) Det følger videre av MAF § 3-3 andre ledd at alle målepunkter skal avleses minimum én gang i kalenderåret, og at nettselskapet skal kontrollere målerverdier som ikke er fjernavleste.
- (46) Nemnda bemerker at fra 1. februar 2021 følger det av kontrollforskriften § 17-9 at nettselskapene kan kreve tariff til dekning av merkostnader ved å håndtere og kontrollere målerverdiene for kunder som ikke har fjernavlest måler. Bestemmelsen fastsetter også størrelsen på gebyret. I bestemmelsens andre ledd heter det at «*Tariff for ikke-fjernavleste måleverdier settes til 1500 kroner eksklusiv merverdiavgift per år*». Vedtaket som er påklaget er imidlertid datert 3. desember 2020 og er fattet med utgangspunkt i kontrollforskriften § 17-6. Det er følgelig gebyret for 2019 og 2020, som behandlet i vedtaket, som skal vurderes etter sistnevnte bestemmelse.
- (47) Klager har anført at nettselskapet ikke kan kreve tariff etter forskrift om kontroll av nettvirksomhet, fordi han mener at disse kostnadene skal dekkes gjennom fastleddet. Klager har vist til kontrollforskriften § 14-2 sammenholdt med definisjonen av "*kundespesifikke kostnader*" i § 1-3: "*Kostnader knyttet til kundehåndtering, herunder måling, avregning, fakturering, tilsyn mv*". Etter klagers syn faller kostnadene til manuell avlesning inn under definisjonen i § 1-3 og skal således dekkes gjennom

fastleddet i nettleien. Nemnda viser her til at nettselskapene har vært forpliktet til å foreta en omfattende oppgradering av strømmålere i hele landet, med en omlegging til et nytt system for måling og avregning. Dette medfører etter nemndas syn at kostnadene knyttet til manuell avlesning ikke lenger kan anses som ordinære kundespesifikke kostnader som skal dekkes gjennom fastleddet.

- (48) Energiklagenemnda tar utgangspunkt i kontrollforskriften § 17-6 som tillater at nettselskapene kan fastsette tariffer for særskilte tjenester hos kunden. Bestemmelsen lyder:

«Nettselskapet kan fastsette tariffer for særskilte tjenester hos kunden. Slike tariffer skal reflektere kostnadene forbundet med tjenesten.»

- (49) Det fremgår videre av kontrollforskriften § 1-3 at «Tariff» er definert som «alle priser og annen økonomisk godtgjørelse som konsesjonæren fastsetter for tilknytning til og bruk av elektriske nettanlegg».

- (50) Avgjørende for spørsmålet om klagemotparten har adgang til å ilegge avlesningsgebyr er begrepet «særskilte tjenester» i kontrollforskriften § 17-6. Nettselskapene skulle innen 1. januar 2019 ha installert AMS i alle målepunkt i sitt konsesjonsområde, jf. MAF § 4-5 første ledd. Nemnda legger til grunn at det nå kun er et mindretall av nettselskapenes kunder som ikke har automatisk rapportering. Manuell avlesning må derfor betegnes som en *særskilt* tjeneste som normalt ikke ytes nettselskapets kunder.

- (51) Dette synet støttes også av en avgjørelse fra Hålogaland lagmannsrett, sak LH-2020-46594 (anke til Høyesterett ikke tillatt fremmet), som gjaldt spørsmål om krav om gebyr for avlesning av strømmåler i husstand uten AMS-måler. Lagmannsretten skriver følgende i dommen:

«Av ordlyden kan utledes at det her er snakk om tjenester som normalt ikke ytes nettselskapets kunder. At det er snakk om en tariff, må slik [nettselskapet] anfører medføre at kostnaden kunden skal betale ikke skal fastsettes individuelt for den enkelte kunde.»

På bakgrunn av ubestridte opplysninger fra HLK, legger lagmannsretten til grunn at det i dag er montert AMS-målere hos ca. 97% av landets private strømkunder. Hos de kundene som har slik måler, rapporteres forbruket i sanntid uten kundens mellomkomst. En manuell avlesning hos de kunder som av ulike grunner ikke har slik måler vil da, rent språklig sett, kunne betegnes som en «særskilt» tjeneste som normalt ikke ytes nettselskapets kunder.»

- (52) Lagmannsretten viste videre til at nettselskapene etter MAF § 3-10 har plikt til å «kvalitetssikre måleverdiene og håndteringen av disse gjennom hele måleverdkjeden i sitt nett». Retten mente at nettselskapene måtte innrømmes et skjønn når det gjelder hvordan kvalitetssikringsplikten rent praktisk skal ivaretas. Energiklagenemnda viser også, som Hålogaland lagmannsrett, til at det fremstår som urimelig at kunder med AMS-måler gjennom nettleien skulle være med på å betale for kvalitetssikringstiltak hos kunder som ikke har mottatt slike målere. Nemnda legger etter dette til grunn at nettselskapene kan kreve gebyr for manuell avlesning av strømmålere. Et slikt gebyr må imidlertid reflektere kostnadene forbundet med tjenesten, jf. kontrollforskriften § 17-6.

- (53) Videre blir spørsmålet om nettselskapets gebyr for manuell avlesning av strømmåler uten aktiv kommunikasjonsenhet er beregnet i tråd med reglene i MAF og kontrollforskriften.
- (54) Klager har vist til at prosessen for avlesning av profilavregnende målepunkt er automatisert når kunden gjør en selvavlesning. Klagemotpart kan derfor ikke ta betalt for dette da det er faste kostnader knyttet til IT-drift. Videre har klager vist til at kostnader knyttet til SMS-tjenesten er inkludert i gebyret, på tross av at det står på klagemotpartens nettside at tjenesten er kostnadsfri for kunden.
- (55) Energiklagenemnda er av den oppfatning at kostnadene knyttet til posten kalt «*SMS-modul andel lisenskost*», inntatt i beregningen for 2019, fremstår som en systemkostnad som ikke kan inkluderes i gebyret. Denne kostnaden synes ikke å være inntatt i beregningen for 2020, og nemnda anser forholdet for delvis rettet. Energiklagenemnda er videre av den oppfatning at et nettselskap i en viss utstrekning kan ta betalt for å sende ut SMS i forbindelse med manuelle avlesninger. Klager har dokumentert at klagemotparten på egen nettside har informert om at mottak av SMS er gratis. Det faller utenfor Energiklagenemndas mandat å vurdere de privatrettslige konsekvensene av dette utsagnet på selskapets nettside.
- (56) Om tidsbruken nettselskapet har lagt til grunn for gebyret, har klagemotpart kommentert at den blant annet inkluderer revidering av underlaget for hvilke kunder som skal motta SMS hver måned. I tillegg er tiden førstelinje bruker på telefoner vedrørende varslene inkludert. I underlaget for gebyret var det for 2019 lagt til grunn fire timer per måned for håndtering av varslene. Videre står det at det er lagt til grunn 15 timer per måned i saksbehandling for validering og feilretting. Basert på det lave timeantallet til klagemotpart, forstår nemnda det slik at klagemotparten i utgangspunktet ikke tar betalt for kundens selvavlesning, kun retting av eventuelle feil med videre. Dette er kostnader som kan inkluderes ved beregningen av gebyret.
- (57) Klager har anført at MAF § 3-3 ikke pålegger nettselskapet å utføre kontroll avlesning en gang per år om kunden selv leser av og sender inn målestnad minst en gang i løpet av året. Hvis nettselskapet ønsker å gjøre dette på eget initiativ, kan klagemotparten ikke pålegge kunden å betale for dette, jf. nettleieavtalen § 5-3 tredje ledd.
- (58) Det er Energiklagenemndas syn at MAF § 3-3 andre ledd pålegger nettselskapene en plikt til å avlese alle målepunkter minimum én gang i kalenderåret, samt kontrollere målerverdier som ikke er fjernavleste. Nemnda er videre enige med RME i at det er nettselskapets ansvar å beslutte hvilke tiltak som er nødvendige for å sikre korrekt avlesning av målepunkt. På denne bakgrunn legger nemnda til grunn at nettselskapene kan gjennomføre fysisk kontrollavlesning av målerverdier som ikke er fjernavleste, i den grad selskapet anser dette for nødvendig. Dette innebærer videre at dersom selskapet har utført kontrollarbeidet ved fysisk kontrollavlesning, må de faktiske kostnadene ved dette arbeidet legges til grunn i beregningen av gebyret. Nemnda presiserer at nettselskapene skal etterstrebe å gjennomføre avlesningene så rimelig som mulig.
- (59) Energiklagenemnda har, i likhet med RME, kommet til at klagemotpart har beregnet gebyret i strid med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 17-6. Basert på dokumentasjonen i saken har klagemotparten delvis rettet seg etter RMEs vedtak. Nemnda viser her til at systemkostnader og driftskostnader er fjernet fra kostnadsgrunnlaget for 2019 og 2020. Nemnda viser imidlertid til at kostnader knyttet

til SMS-system for 2019 fortsatt synes å være inkludert. Klagemotpart må derfor beregne kostnadene for registrering og validering av målerstand for 2019 på nytt. Dersom den nye beregningen viser at gebyret er satt for høyt, har selskapet tatt for mye betalt fra kundene sine. Energiklagenemnda forutsetter at klagemotparten retter opp i dette, og at de tilbakebetaler et eventuelt for høyt beregnet gebyr. B AS må sende Reguleringsmyndigheten for energi dokumentasjon på ny beregning av gebyret for manuell avlesning for 2019.

- (60) Klager har vist til at klagemotpart selv er ansvarlig for å forholde seg til privatrettslige avtaler inngått med kunden, herunder standardavtale for nettleie og vilkår for tilknytning, uavhengig av pålegg fra RME. Energiklagenemnda har ikke mandat til å behandle privatrettslige tvister. Nemnda går derfor ikke videre inn på de argumenter klager har fremmet i tilknytning til partenes avtale og de eventuelle privatrettslige spørsmål som kan knyttes til denne.
- (61) Klagenemnda finner etter dette at klagen ikke fører frem.

5 Vedtak

- (62) Energiklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

1. Klagen tas ikke til følge.

2. Vedtak 202002553-9 fattet av Reguleringsmyndigheten for energi 18. desember 2020 stadfestes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 1. desember 2021

Per Conradi Andersen
Nemndsleder

Helle Grønli
Medlem

Edna Grepperud
Medlem

Dokumentet er godkjent elektronisk